

ВОЛИНСЬКІ ЄПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину помісну Українську
православну церкву!

Часопис Волинської єпархії
Православної церкви України

№ 10 (215), жовтень 2022 р.

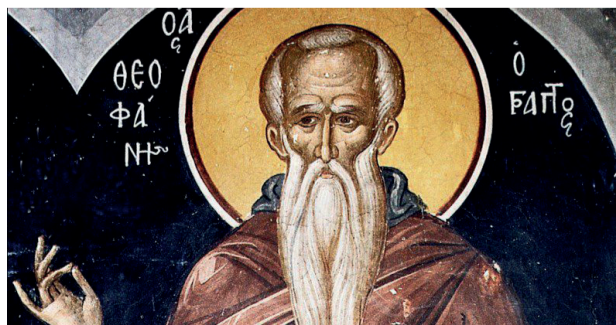
В обласному центрі відзначили 10-річчя каплиці Ікони «Неопалима Купина», що при
Головному управлінні Державної служби України з надзвичайних ситуацій у нашій області.
Богослужіння очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Докладніше про подію – на с. 5

КАЛЕНДАР

12 жовтня – преподобного
Феофана Милостивого

Добрий і побожний християнин Феофан жив у сирійському місті Газа. Він був багатий, допомагав біднякам і хворим. Запрошував у свій будинок подорожніх, у яких не було грошей заплатити за постій. За щедрість і чуйність народ назвав його Милостивим.

Господь послав йому випробовування, позбавивши багатства та здоров'я. Втративши маєток, він не пошкодував про це і не став нарікати, дякував Богові за послані труднощі.

Через деякий час угодника здолала недуга. Від його тіла виходив жахливий запах. Феофан стійко переносив послані йому негаразди, втішав свою дружину. Перед смертю праведника вибухнула буря. Жінка пустилася в сльози, бо розуміла, що за таких умов не зможе здійснити поховання. Але святий її заспокоїв, запевнивши: тільки-но він покине цей світ, як усе припиниться.

Так і сталося, а тіло очистилося від ран і почало виділяти пахощі.

Віталій КЛИМЧУК

Наша газета – у Вашу скриньку чи на монітор

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – корисний засіб у духовному житті православного християнина. Щоб ця релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її в будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Індекс у каталозі обласної періодики – 91241.

Ця ж газета в електронному вигляді, архів її основних публікацій, радіопередач та інших аудіо-, відео- і текстових документів, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslaviavolyni.org.ua

— 3 ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ —

ХРОНІКА

Провели в останню путь воїна
Максима Мартинова

Чин похорону в кафедральному соборі Святої Трійці 22 серпня очолював луцький міський декан протоієрей Михайло Онищук.

У проповіді о. Михайло зазначив, що жертва ця не даремна, і кожен із нас повинен про неї пам'ятати. Там, де втрачає одна родина, втрачає ціла країна. Однак настане час, коли всі, що добро чинили, воскреснуть для життя вічного в раю, котрі ж коїли зло – встануть, щоб бути засудженими. На завершення подякував родині за воїна.

Максим Юрійович Мартинов, 1997 року народження, лучанин, навчався у Волинському обласному лицейі з посиленою військово-фізичною підготовкою ім. Героїв Небесної сотні та Львівській академії Сухопутних військ ім. Гетьмана Петра Сагайдачного. Після завершення навчання проходив військову службу.

Загинув старший лейтенант 19 серпня поблизу населеного пункту Шестакове Чугуївського району Харківської області. У захисника залишилися дружина та дві дочки. Старший виповнилося п'ять років, молодший – п'ять місяців.

Похоронили бійця на Алеї почесних поховань міського кладовища поблизу с. Гаразджа.

На вернісажі «Українські ангели»

22 серпня староста кафедрального собору Святої Трійці протоієрей Володимир Подолець взяв участь у відкритті виставки військового священика Олександра Левчука, яка присвячена різним регіонам.

За час повномасштабного вторгнення душпастир написав 28 картин про людей різних спеціальностей, які працюють на фронті та в тилу на благо перемоги: медики, волонтери, журналісти й інші.

Отець Володимир зазначив: «Є речі, які треба шанувати і поважати, бо це частина нашого життя, нашої історії». Існують різні види ікон: візантійські, староукраїнські, сучасні. Деякі твори на духовну тематику з часом можуть отримати і сакральне шанування. Вони відображають діяльність людей, які забезпечують наше сьогоднішнє життя.

Виставка картин о. Олександра Левчука тривавала впродовж місяця в нижній залі Галереї мистецтв Луцька.

В епархії відзначили День Прапора

23 серпня урочисті заходи з нагоди Дня Державного Прапора України відбулися у всіх деканатах епархії.

Зокрема, урочисто замайорили стяги України та Євросоюзу біля духовної консисторії. Перед цим митрополит Луцький і Волинський Михайл освятив їх у присутності канцлера епархії протоієрея Миколи Цапа, віцеканцлера протоієрея Олександра Безкоровайного, іншого духовенства та працівників Управління епархії. Під виконання Державного Гімну України знамена підняли на флагштоки.

Керуючий епархією також взяв участь у заходах біля обласної державної адміністрації на Київському майдані.

День Незалежності в епархії

Митрополит Луцький і Волинський Михайл 24 серпня звернувся до волинян зі щирими вітаннями з нагоди 31-ї річниці проголошення Акта Незалежності України.

Це свято ми зустрічаємо в умовах повномасштабної війни. Проте саме війна нагадала нам реалії, які в мирний час ми не помічали. Тепер чітко побачили, хто друг, а хто ворог, хто по-справньому любить Україну, а хто про це лише говорить.

Наша держава була, є і буде. Проте якою вона стане, залежить від нас. Чи будемо молитися за неї, захищати, працювати на її благо і розвивати її, чи лише розповідати, як ми любимо її.

Волиняни продовжують захищати Вітчизну і працювати на перемогу над ворогом. Віримо не лише в Україну та Збройні сили, а насамперед у правду Божу, а вона на нашій стороні. Тож і перемога за нами. А після нашої перемоги прийде довгоочікуваний справедливий мир. Після того як ворога буде подолано, з Божою поміччю ми зможемо відбудувати сильну, квітучу Україну.

Тож керуючий епархією бажає сили, наснаги, терпіння, Божих благословень у здійс-

Неділя вісімнадцята
після П'ятдесятниці

Цього дня церква згадує євангельський епізод чудесного лову риби. Рибалки після нічної невдалої ловитви полоскали порожні сіті на березі Галілейського моря. До них підійшов Ісус і запропонував закинути снасті ще раз. Симон сказав Йому в відповідь:

«Наставнику, ми трудилися всю ніч і нічого не впіймали, але за словом Твоїм закину сіть. Зробивши це, вони наловили дуже багато риби, аж проривалася сіть у них» (Лк. 5:5–6).

Рибалки були майстрами у своїй справі і достеменно знали, що в цей час впіймати рибу неможливо, але все ж послухалися Порадника. Тобто за вірою здобули результат. Диво трапилось і всі його побачили та зрозуміли, і трапилось не випадково, як і все, що стається в нашому житті, – з волі Божої. Симон-Петро, на очах якого це диво відбулося, вжахнувся: «Господи, відійди від мене, бо я чоловік грішний!» (Лк. 5:8).

Здійснене на наших очах диво позбавляє нас можливості і права сумніватися й вимагає

ненні справ на благо нашої країни. Виборюймо свободу, вірмо у перемогу і з кожним днем наближаємо її кожен на своєму місці!

День Незалежності у кафедральному соборі Святої Трійці почали із молебню. Молитву за Україну та наших воїнів очолює митрополит Михайл. Із владикою молилися канцлер епархії протоієрей Микола Цап, духовенство собору, студенти Волинської православної богословської академії, миряни.

Молитва за Україну лунала і в інших храмах епархії.

Відспівали старшого солдата
Богдана Федосенка

Заупокійну відправу в кафедральному Троїцькому соборі очолює декан протоієрей Микола Нецькар 26 серпня.

У скорботному слові душпастир зазначив, що захисник міг би ще довго втілювати свої плани, проте не судилося. У Лесі України є такі слова: «Ні! Я жива! Я буду вічно жити! Я в серці маю те, що не вмирає». «Те, що не вмирає», – це велика любов. Кожен мирянин повинен мати її в своєму серці – любов до нашого краю, своєї землі, до близького тощо. З цієї любов'ю наші воїни покладають своє життя за Україну.

Богдан Федосенко, 1972 року народження, лучанин, був призваний на військову службу за мобілізацією 5 квітня на посаду стрільця – помічника гранатометника механізованого відділення.

Помер захисник 17 серпня внаслідок поранень і травм, одержаних поблизу населеного пункту Зайцеве Бахмутського району Донецької області.

Епархія вшанувала воїнів,
загиблих під Іловайськом

З благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла в містах і селах Волині відбулися панахиди з нагоди Дня пам'яті захисників України.

Заупокійну літню на Театральному майдані обласного центру, перед фотостендом «Герої Небесної сотні – Загинули за єдність України», 29 серпня очолює староста кафедрального собору Святої Трійці протоієрей Володимир Подолець.

У слові душпастир зазначив: «Коли Господь говорить про любов, то каже, що немає більшої любові, коли хто душу свою віддасть за ближніх своїх (Ін. 15:13). Перед нами портрети мужніх, надзвичайно жертовних людей, які не шкодували свого життя заради нас з вами. Згадуючи тих юнаків і дівчат, які загинули, ми повинні бути єдині. Тому що від нашого єднання залежить подальший хід історії».

29 серпня 2014 року російські війська розстріляли колону українських захисників

рішучої зміни життя, рішучої і мужньої роботи душі. Такі дарунки долі Господь посилає не просто так. Він або дякує за добрі справи, або ж спонукає до подальшої праведності. «І сказав Ісус Симонові: не бійся, віднині будеш ловцем людей. І, витягнувши обидва човни на берег, залишили все і пішли за Ним» (Лк. 5:10–11).

Тут ідеться про переоцінку життєвих цінностей людьми, які професійно виконували свою роль і вбачали у здобичі сенс свого життя. Обставини змінилися так різко і невблаганно, що в один момент вони зрозуміли більш цінну мету. Адже стати «ловцями людей» замість ловлі риби означає поєдинок за собою і за своїми (Божими) переконаннями своїх ближніх. А це справа не з легких. Тут так само може відбуватися диво – й удача стане винагородою. Але ця удача як вінець довготрпеливого діяння приде не відразу. Прикладом цього служить наше сьогоднішнє, коли добро і зло в постійному герці змагаються за вплив на суспільство. «Впіймати» праведну душу і повести її правильним шляхом до свідомого прозріння і розуміння Божих істин – справа людей, які, подібно до апостолів, кинули все і пішли за Спасителем.

Віталій КЛІМЧУК

під Іловайськом, яким попередньо пообіцяли безпечний вихід з оточення. Ця трагедія стала на той час найбільшою в російсько-українській війні, коли за кілька днів загинули сотні наших солдатів. Символом Дня пам'яті захисників став соняк, тому що саме під соняшниками наші воїни віддали своє життя за свободу української держави та усіх її мешканців.

Владика Михайл привітав із Днем знань

Митрополит Луцький і Волинський поздоровив усіх, хто вчить і вчиться, із початком нового навчального року.

Незважаючи на тяжкі часи, ми впевнено крокуємо до перемоги, а наші діти йдуть здобувати знання, щоб у майбутньому розвивати нашу країну. В цей нелегкий для нас усіх період знаходимо сили і ресурси, аби розпочати освітній процес та повернутися до буденних реалій.

У День знань високопреосвященний побажав усім освітянам та здобувачам освіти сили, терпіння, наснаги й Божої опіки, аби Господь уберег від злих задумів наших ворогів. Нехай отримані знання приносять користь і наближають нас до перемоги!

Протоієрей Богдан Яким – про початок
воєнного навчального року

Декан Сенкевичівського округу і настоятель парафії Великомуचना Юрія Переможця в Сенкевичівці Горохівського деканату (Луцький р-н) спілкувався у черговій телепередачі «Духовна абетка» на «12 каналі».

Людина боїться смерті. А насправді боятися потрібно гріха, через який ми терпимо хвороби, війни, негаризид. Господь посилає нам страждання для спасіння душі.

Про війну дітям треба говорити правду. Переконаливо пояснювати, чому тато, брат чи хтось із родини йде захищати Вітчизну. Панотець радить родителям разом із дітьми посилено молитися за воїнів, разом із дітьми йти до церкви. Бо якщо не буде духовної опіки і Божого захисту, то можна стати морально неповносправним. «Навчайте дітей любові!» – закликає душпастир.

Стосовно навчання онлайн варто було докласти батькам, учителям, головам ОТГ зусиль, а десь, можливо, і коштів, щоб учні ходили до школи. Таке можливо було зробити. Наші діти розумні, тільки треба мати до них правильний підхід, спільний – батьків, учителів, духовенства.

Щодо уроків основ християнської етики: варто цей предмет не прив'язувати до конфесії (його програму складено міжконфесійно), історію ж релігії викладати цікаво, захопливо, щоби школярі з нетерпінням чекали наступного разу.

Відійшов у вічність Анатолій Квасюк,
рятівник Холмської реліквії

Чин похорону в луцькому Будинку панахиди 2 вересня відправили головний військовий капелан епархії протоієрей Михайло Бучак і священник Дмитро Зінько, настоятель храму Ікони «Всецариця».

«Самовідданий реставратор Анатолій Квасюк завжди знав, як треба правильно повертати до життя сакральні пам'ятки, як ніхто вмів переконатно, що цінні речі мають бути в музеї, натхненно працював на своєму робочому місці, ділився досвідом, збирав інструменти і матеріали, бо планував ще багато зробити. Саме завдяки його авторитету і відданості, чесності та принциповості всі ми сьогодні маємо можливість доторкнутися до Холмської чудотворної ікони Богородиці, яку він повернув із небуття», – згадують про нього колеги.

Народився Анатолій Іванович 27 квітня 1954 р. в с. Миски Кемеровської обл. (РФ). У 1983 р. закінчив Київський художній інститут, відтоді – на творчій роботі. Із 1993-го – завідувач реставраційної майстерні Волинського краєзнавчого музею. Відновлював твори волинського іконопису XVI–XVIII ст., картини відомих українських, російських, польських живописців, меморіальні речі родини Косачів, чудотворний образ Холмської Богоматері XI ст. (1996–2009). Удостоєний мистецької премії ім. Йова Кондзелевича. Помер 1 вересня після важкої хвороби.

Похоронили реставратора на міському кладовищі поблизу с. Гаразджа, поруч із донькою.

На війні загинув капелан –
випускник ВДС

Через важкі поранення від обстрілу 4 вересня відійшов до Господа випускник ще тоді Волинської духовної семінарії 56-річний протоієрей Богдан Бойко.

Народився він 14 вересня 1966 року в с. Утшків Буського району на Львівщині. У 1991–1995 рр. навчався у ВДС. В 1992-му рукоположений у сан священника. Тривалий час служив у храмі Воздвиження хреста Господнього с. Різьва Пресвятої Богородиці в с. Андрушівка Погребищенського благочиння.

Як повідомила Вінницько-Тулчинська епархія (cerkva.vn.ua), з 2015-го виконував капеланське служіння в одній з військових частин Вінницької області. Стараннями душпастиря там облаштовано каплицю, в якій він надавав духовну підтримку захисникам. Багато років очолював парафії Великомучениці Параскеви-П'ятниці в с. Плисків і Різдва Пресвятої Богородиці в с. Андрушівка Погребищенського благочиння.

Висловлюємо щире співчуття родині покійного та його духовним чадам і закликаємо молитися за новопреставленого душпастиря.

Верховна Рада нагородила
луцького капелана

Протоієрей Олександр Вронський одержав грамоту і нагрудний знак ВРУ «За заслуги перед Українським народом».

4 вересня, у 12-ту неділю після П'ятдесятниці, до храму Преподобного Іова Почаївського (бульв. Дружби народів, 16, р-н ДПЗ) завітала народний депутат України Ірина Констанкевич. Наприкінці Божественної літургії від імені голови парламенту Руслана Стефанчука політик подякувала настоятелеві цього Божого дому за щоденне душпастирське, волонтерське та капеланське служіння, вручивши йому відзнаку. «Ця праця потрібна не лише в мирний час, але і в час війни», – зазначила депутат.

Панотець подякував і наголосив, що це нагорода не тільки його, а й усіх парафіян, волонтерів, капеланів, воїнів. «Нехай вас Господь благословить і надихає нас у боротьбі», – сказав священник.

Отець Олександр – заступник голови ГО «Військові капелани Волині», капелан батальйону спецпризначення «Січ» та 204-ї Севастопольської бригади тактичної авіації ім. Олександра Покришкіна. За добровільне забезпечення проведення антитерористичної операції в Донецькій та Луганській областях нагороджений відзнакою Президента України. Під час епідемії коронавірусу забезпечував лучан, які

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2

опинилися в скруті, продуктовими наборами. Тепер, у воєнний час, допомагає війнам гуманітарною місією.

В епархії помолилися за захист довкілля

4 вересня у храмах пройшли богослужіння за збереження навколишнього середовища.

Так, у Луцькому соборі Святої Трійці наприкінці Божественної літургії відслужили молебень. Очолив його декан протоієрей Микола Нецькар. Таку ж відправу провів у храмі Апостола і євангеліста Йоана Богослова, що в Замку Любарта, керівник відділу екології та захисту довкілля Управління епархії ігумен Никодим (Смілий).

День молитви за довкілля – християнське екологічне свято, час особливих молитов і розуміння відповідальності за створений Богом світ. Започатковано в 1989 році за починком Вселенського Патріарха Димитрія I, який закликав усіх християн до щорічної спільної молитви та практичних зусиль порятунку природи. Священний синод Православної церкви України в 2019 р. постановив відзначати в найближчу неділю після 1 вересня день молитви про захист природного середовища.

Відійшов до Господа військовий медик Олександр Куля

Чин похорону в кафедральному соборі Святої Трійці 5 вересня здійснили декан протоієрей Микола Нецькар, головний військовий капелан епархії протоієрей Михайло Бучак та інше духовенство.

У слові о. Микола зазначив: «Донедавна ми думали, що будемо завжди спокійно жити... Натомість сьогодні вкотре тримаємо в руках запалену свічу на честь загиблого воїна. Олександр віддав життя за те, щоб ми мали спокійний сон, щоб наші діти могли ходити до школи, дорослі – працювали. Але насправді доки ми не переможемо у цій війні, у нас не буде ні спокійного сну, ні роботи, ні навчання. Тож робимо все, щоб наблизити перемогу, допомагаймо нашим військовим усім, чим можемо».

Олександр Куля, 1982 року народження, – лучанин, був призваний на військову службу в третій механізований батальйон за мобілізацією. Загинув бойовий медик 1 вересня поблизу населеного пункту Нестерянка Запорізької області.

Археологи досліджують підвал Хрестовоздвиженського братства

Волинські науковці продовжують вивчати рештки будови, яка, мабуть, належала до комплексу Луцького братства. Про це повідомляє сайт *suspilne.media*.

За місяць роботи вдалося дослідити залишки підмурівку ймовірної каплиці. Все, що залишилося від неї, – частки фундаменту, шов на стіні монастиря та фото сторічної давнини – свідчать, що в 1920-х рр. каплиця діяла.

Зі слів керівника експедиції Віктора Баюка, внутрішнє планування, вхід і система підземель були недоступні для вивчення перед початком робіт. В одному із приміщень знайшли фрагменти європейського посуду XVII–XVIII ст., історичну цеглу тощо.

Нині підземелля каплиці та монастирського корпусу затоплені. Як зазначив В. Баюк, це руйнує пам'ятку національного значення. Проте археологи розробляють план її збереження і реставрації.

Скулин: довгоочікувана перша молитва у храмі українською

Громада Апостола і євангеліста Йоана Богослова цього села Ковельського деканату нарешті знову може звершувати богослужіння у своїй церкві.

Під час повномасштабного вторгнення Росії парафія вийшла з Московського патріархату і воз'єдналася з Православною церквою України. Проте Божий дім було опечатано й служби доводилося звершувати на подвір'ї. «Сьогодні церковна громада ввійшла до свого рідного храму, – повідомили 6 вересня на сторінці Ковельського благочиння у фейсбуці. – Ми вітаємо настоятеля та парафіян цього храму з особливою церковно-історичною подією».

Цього дня відбувся молебень до Пресвятої Богородиці, який служили старший декан протоієрей Іван Бонис, настоятель громади священник Сергій Куль та інше духовенство. Святиню в Скулині засновано 1878 року.

ПІЗНАЄМО БІБЛІЮ

«ШАНУЙ БАТЬКА ТВОГО І МАТІР ТВОЮ»

П'ята Божа заповідь чи не єдина, що ставить конкретну умову і відразу окреслює перспективи як результат її виконання. Тобто заперкою твого життєвого добра і комфорту буде твоя повага до батьків: «Шануй батька твого і матір твою, [щоб тобі було добре і] щоб продовжилися дні твої на землі» (1М, 20:12). Умова проста і цілком посильна кожному з нас – любити родителів, шанобливо ставитися до них, не ображати їх ні словами, ні вчинками, слухатися їх, допомагати їм у праці, турбуватися про них, коли вони в біді, особливо в час хвороби та старості, а також молитися за них Богу як за життя їхнього, так і після смерті.

Чому Господь наголошує окремою заповіддю саме на такому ставленні до найрідніших

людей? Адже дитинство кожного з нас позначене, як правило, тільки любов'ю та шанобливістю до рідних мамі і тата. Адже без їхньої допомоги ми не зробили б і першого кроку в житті й не пізнали б мудрих азбучних істин. Слухатися порад батьків із дитинства теж було непростим, адже дитяча вередливість, основана на несвідомому непослуху старшим. Але коли йдеться про зрілі, дорослі роки, то привід для того, аби не слухатися рідних людей, стає аж надто «принциповим». На ньому твориться найголовніший конфлікт суспільства під назвою «батьки – діти».

Потомство за логікою природи має бути досконалішим від свого кореня. Старенька яблуня плодоносить соковитими і смачними плодами, проте у багатолітнього дерева є цінний досвід виживання у несприятливих погодних ситуаціях. Так і серед людей: споківнічо батьки передають мудрість своїм дітям і власним прикладом вказують правильний життєвий шлях.

Проте бувають випадки, коли батьківське вчення не є об'єктивно правильним. Тоді слід згадати, як сказали апостоли начальникам юдейським: «Судіть, чи справедливо перед Богом слухати вас більше, ніж Бога?» (Діян. 4:19). Адже із Божого благословення ми з'явилися на світ через своїх батьків і повинні користися волі Господа навіть у супереч деяким грішним батьківським поглядам, хоча і неповага до батьків є великий гріх.

Господь Ісус Христос, будучи Сином Божим, шанував Своїх тілесних батьків, слухався їх. Докоряв фарисеям за те, що вони під приводом присвячення свого майна Богу відмовлялися своїм батькам у потрібному піклуванні і цим порушували пряму вимогу п'ятої заповіді (Мф. 15:4-6).

За радянських часів церкву закрили і хотіли перетворити на спортзал. У 1989 році громада провела ремонт і 9 жовтня відновили богослужіння. Храм тридільний, дерев'яний, пам'ятка архітектури місцевого значення. Під час ремонту 2012 року оновлено фасад і облаштовано територію.

У СІЗО вперше звершено таїнство хрещення

Хрещення дитини ув'язненої жінки в Луцькому слідчому ізоляторі провів голова пенітенціарної служби епархії протоієрей Андрій Мовчанюк.

Як зазначив душпастир у фейсбуці 7 вересня, «новоохрещений младенець Давид усміхався протягом усієї молитви».

Пенітенціарну службу сформовано в духовній консисторії 2020 р. з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла. Підрозділ займається духовною опікою тих, хто перебуває в установах Державної пенітенціарної служби на Волині. Це Луцький слідчий ізолятор, капеланом якого є о. Андрій, Маневська та Цуманська виправні колонії, Ковельська виховна колонія.

Українські парафії формуватимуть духовність Донбасу

Своїми враженнями про служіння на Донеччині поділився помічник ректора

Сім'я завжди була і буде основою суспільства і Церкви. Тому апостоли піклувалися про утвердження правильних взаємин між членами сім'ї. Вони наставляли: «Жінки, слухайте чоловіків своїх, як личить у Господі. Чоловіки, любіть своїх жінок і не будьте до них суворі. Діти, будьте слухняні батькам вашим у всьому, бо це благоугодне Господеві» (Кол. 3:18-20).

Щодо ставлення до сторонніх людей, то християнська віра вчить необхідності поважати кожного відповідно до його віку і посади: «Відавайте всім належне: кому податок – податок; кому данину – данину; кому страх – страх; кому честь – честь» (Рим. 13:7). У душі цього апостольського повчання християнинів слід шанувати: пастирів і батьків духовних;

начальників і цивільних, які піклуються про справедливість, благополуччя країни; вихователів, учителів і благодійників та взагалі всіх старших за віком. Грішать ті молоді, які не шанують старших і людей похилих літ, вважаючи їх «відсталими», а їхні поняття – «віджилими». Ще в Старому Завіті Господь сказав через Мойсея: «Перед лицем сивого вставай і шануй лице старця, і бійся [Господа] Бога твого» (Лев. 19:32).

В українській народній творчості багато мудрих приказок про цінність стосунків із батьками. По суті, вони є своєрідним продовженням Божої заповіді у конкретних випадках: «Годуй діда на печі, бо й сам будеш там», «Усе купиши, лише тата й маму – ні», «Син мій, а розум у нього свій», «Хто батьків шанує, той навіки не гине», «Яка хата – який тин, який батько – який син», «Вже віл забув, як телятком був», «Не залишай батька і матері на старості років, і Бог тебе не залишить». А найбільш затребувана приказка сьогодні – «Править як за рідного батька» – кожен раз нагадує, що все ж таки найдорожчим у нашому житті є батьки.

Наш духовний Отець – наймудріший Учитель і Наставник. Адже Він ніколи не помиляється і веде нас по життю до Царства Небесного. Згідно зі ще однією народною приказкою – «Як шанувати своїх батьків, так і тебе шануватимуть діти», – нам уготована така ж роль у земному бутті. Хто шанує Отця небесного і живе за Його мудримми законами, не є порушниками Його заповідей, той і матиме благословення в уготованому Царстві на небесах.

Віталій КЛИМЧУК

Волинської православної богословської академії ігумен Димитрій (Франків) у телепередачі «Духовна абетка» на «12 каналі».

Чернець перебував у м. Вугледарі з кінця 2018 р. до середини 2019-го, аби сформувати там парафію нашої церкви. Приїхавши на Схід, о. Димитрій помітив, що там майже немає християнства, а лише московська обрядовість.

Місцеве ж населення спрагне духовності. Але якщо у західних областях бажання мати свою українську культуру, релігійність тощо йде з низів, то у східних над цим ще потрібно системно працювати. Московський патріархат усіляко притісняє українську церкву, яка лише починає формуватися.

Протягом пів року душпастир працював із молоддю, яка намагалася спілкуватися українською мовою. Тож Донбас потрохи стає українським. Війна змусила нас відкривати Схід, повернутися до нього лицем.

Відомо, що храм Святителя Миколая Чудотворця у Волновасі будували волиняни. Він був духовним українським центром на Донеччині, про який усі знали. На думку ігумена, треба, щоб й інші області долучалися до будівництва духовних осередків у цьому регіоні.

Покинув цей світ воїн Віталій Степанишен

Заупокійну відправу в кафедральному соборі Святої Трійці очолив декан протоієрей Микола Нецькар 8 вересня.

У слові душпастир зазначив: такі герої, як цей захисник, не вмирають, а житимуть у наших серцях завжди. Його похорон – це ще одна нагода всім нам усвідомити, що війна несе смерть, а відтак змінити свій настрій з байдужого на бойовий. Нехай Господь допомагає з вірою і любов'ю подолати ворога й здобути перемогу.

Віталій Петрович Степанишен, лучанин, був призваний на військову службу 26 лютого за мобілізацією на посаду сапера інженерно-саперного відділення.

Загинув 46-річний військовослужбовець 29 серпня в результаті ворожого обстрілу поблизу населеного пункту Байрак на Харківщині.

Похоронили бійця на кладовищі в Рованцях.

Луцьк попрощався з двома бійцями

У кафедральному соборі Святої Трійці 9 вересня відспівали воїнів Ігоря Бохонюка і Романа Волошкіна.

Чин похорону очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл. У слові владика наголосив, що подвиг цих бійців надихає нас продовжувати боронити рідний край. Ми відчуємо себе в більшій безпеці після того як читаємо новини про звільнення наших міст. Ми усвідомлюємо, що ворога буде знищено. Тому низько схиляємо голови перед жертвоністю героїв і продовжуємо боротьбу за свободу.

Бохонюк Ігор Євгенович народився 19 грудня 1966 року. 9 листопада 2020-го пішов на військову службу за контрактом на посаду розвідника. Помер 6 вересня 2022 року від поранень, отриманих під час виконання бойового завдання в районі Шевченкового Миколаївської області.

Волошкін Роман Сергійович народився 27 лютого 1968 року. Мобілізований з початком повномасштабного вторгнення. Загинув також 6 вересня в районі населеного пункту Безіменне на Миколаївщині.

Співчуття щодо упокоєння британської королеви

9 вересня митрополит Луцький і Волинський Михаїл, Управління епархії висловили співчуття народам Співдружності Націй із приводу відходу у вічність королеви Єлизавети II.

Ми поділяємо вашу скорботу, біль утрати світового лідера, яка неодноразово проявляла підтримку нам, українцям у ці складні часи, зазначив владика. Разом з усім християнським світом волиняни возносять свої особисті молитви, щоби милостивий Господь прийняв її душу в оселі небесні.

За словами високопреосвященного, новоспочила була видатним монархом Європи. Походила з Віндзорської династії, одна з гілок її родовету торкається й України. Зокрема, прабабком Єлизавети був син Анни Ярославни, французької королеви й дочки Ярослава Мудрого, внучки Володимира Великого (який, до речі, родом із Волині).

Архієрей благословив новий навчальний рік для ЛНТУ

Митрополит Михаїл побував на урочистостях посвяти першокурсників Луцького національного технічного університету.

Після молебню за тих, хто навчає, і тих, хто навчається, керуючий епархією виголосив вітальне слово. Разом із високопреосвященим 14 вересня молилися священнослужителі кафедрального собору Святої Трійці, ректор Ірина Вахович, викладацький склад, студенти та їхні батьки.

Цього року ЛНТУ надав одне із приміщень для роботи Донецькому національному технічному університетові, який перебував у наш край у квітні.

Депутати закликають заборонити Московський патріархат

Волинська обласна рада звернулася до Верховної Ради, Кабінету Міністрів, РНБО та начальника місцевої ОВА із закликом заборонити УПЦ (МП) на території України.

Звернення на розгляд 18-ї сесії облради винесено в редакції її постійної комісії з питань депутатської діяльності, місцевого самоврядування, захисту прав людини, законності, боротьби зі злочинністю та корупцією. Автори першого варіанту документа – депутати Ігор Лех, Юрій Ройко та Микола Буліга.

Продовження на с. 6

СОКІА: АРХІЄРЕЙ УПЕРШЕ СЛУЖИВ У ТРОЇЦЬКОМУ ХРАМІ

У передсвятю Успіння Пресвятої Богородиці митрополит Луцький і Волинський Михаїл відвідав парафію Святої Трійці в цьому селі Рожищанського деканату (Луцький р-н).

Божественну літургію разом із владикою 27 серпня правили декан протоієрей Василь Шняк, настоятель церкви архіман-

дрит Яків (Мільян), інше духовенство. Архієрейські благословенні грамоти вручено активним парафіянам.

У слові високопреосвященний зазначив, що в цьому селі завжди лунали українське слово та молитва. Господь за нашими молитвами тут увінчав внутрішню боротьбу, щоб знову

стати вільними і справжніми господарями на своїй землі. Закликав любити Бога, Україну, бо це – наш край, наша Вітчизна. І необхідно проявляти свою любов до наших воїнів, частіше говорити їм, що їх люблять і чекають. Але найбільше треба любити Всевишнього, бо Він дає нам день, добрий урожай, а іноді й випробування.

Навесні громада вирішила залишити Московський патріархат, проте документально справа затягнулася на декілька місяців. 11 серпня фахівці облдержадміністрації провели перевірку й опис майна у Свято-Троїцькому храмі та передали громаді в постійне користування церкву і дзвіницю. Як уже повідомляла інформаційна служба, 14 серпня о. Яків відслужив тут першу літургію і вперше тоді молитва лунала українською мовою.

Дерев'яну церкву в Соколі засновано в XVI столітті. 1853 року вона згоріла і була відбудована. Це пам'ятка архітектури місцевого значення, де зберігається чимало реліквій, що перебувають на обліку в держреєстрі.

Оксана КАРНКОВСЬКА

ПЕРШІЙ ПРАЗНИК ІЗ ВЛАДИКОЮ МИХАЇЛОМ У БАЄВІ

На свято Успіння Пресвятої Богородиці митрополит Луцький і Волинський очолив Божественну літургію в однойменному храмі цього села Луцького районного благочиння.

Із керуючим епархією 28 серпня співслужили: декан протоієрей Володимир Присяжнюк, настоятель протоієрей Ігор Скиба, інше духовенство.

Церковними відзнаками нагороджено жертводавців, інших активних парафіян – архієрейськими благословенними грамотами.

Цей Божий дім збудовано 1875 року. Свого часу в селі був дерев'яний храм на честь безсрібників і чудотворців Косми й Даміана. Але через велику кількість вірян, що стали сходитися з навколишніх сіл, вирішили спорудити новий. Коли розчищали місце, на одному зі зрубів помітили лик Богородиці. Старожили побачили в тому добрий знак: саме на цьому місці має постати новий храм. Святиню будували на кошти парафіян за допомогою священника Філарета Ковальського. (За іншими переказами, старий храм згорів від блискавки чи підпалу.)

Деякі образи Свято-Успенської церкви Баєва йменуються благодатними, а кілька, приписуваних видатному іконописцеві Йову (Кондзелевичу), передано в Музей волинської ікони.

Під час Другої світової війни вороги спалили село вщент, а церква вціліла. Розповідають, що вояки, які зайшли у храм, побачили загублений молитовник рідною мовою. Ймовірно,

це і врятувало його від знищення. (До речі, на основі цього переказу письменник Віктор Гребенюк написав новелу «Те, що не згоряє»). Оповідають, у баївській церкві дива трапляються й нині.

Храм, який належить до пам'яток архітектури місцевого значення, має прибудовану дерев'яну триярусну дзвіницю. На церковному подвір'ї є поховання панотців, які тут служили. А на цвинтарі у братській могилі упокоїлася понад сотня

селян. Як викарбувано на надгробку: «Вічна пам'ять невинним жертвам Волинської трагедії, убитих і вогнем спалених у власних домівках 11 грудня 1943 року».

Успенська громада Баєва возз'єдналася з Православною церквою України в часи повномасштабного вторгнення Росії на нашу землю.

Оксана КАРНКОВСЬКА

СТАРИЙ МОСИР: ПЕРШІЙ ВІЗИТ АРХІПАСТИРЯ

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл побував у храмі Святої Трійці цього села Ковельського благочиння та

очолив Божественну літургію. 4 вересня, у 12-ту неділю після П'ятдесятниці, із владикою правили: декан Петропавлівського

округу й настоятель протоієрей Андрій Сех, інше духовенство. Архієрейською благословенною грамотою нагороджено громаду в цілому.

У слові високопреосвященний зазначив: усе, що стосується Бога, – це духовність, а Бог є любов. Людину створено за образом і подобою Божою. Тому здатність любити закладено від природи, це наша сутність. Духовна людина живе законами любові, а «любов довготерпить, милосердствує, не заздрить...» (1 Кор. 13:4). Так заповідали нам й отці Церкви. Тож потрібно любити Творця, Батьківщину, ближнього. Ми є носіями любові.

Господній дім у цьому селі засновано в 1990–1991 рр. У травні 2022-го парафія вийшла з підпорядкування Московського патріархату і возз'єдналася з Православною церквою України.

Оксана КАРНКОВСЬКА

СВЯТИНИ ВОЛИНИ

ВШАНУВАЛИ ОБРАЗ ХОЛМСЬКОЇ БОГОМАТЕРІ

З нагоди свята цієї реліквії 21 вересня, в день Різдва Пресвятої Богородиці, в обласному центрі помолилися біля чудотворного образу у Музеї волинської ікони.

Очолив богослужіння луцький міський декан, настоятель парафії Холмської ікони Богородиці протоієрей Михайло Онищук. Віряни підходили, вшановували святиню, складаючи пожертви на реставрацію волинських образів, духовенство правило акафіст, безперервно повторюючи його.

Потому священники відслужили панахиду по реставратору цієї святині, який недавно відійшов у вічність, Анатолію Квасюкові.

Холмський образ Богородиці з Дитятком – із найдавніших у світі (кінець XI ст., Візантія), одна з чотирьох найбільших іконописних святинь Київської Русі. З XIII ст. знаходилась у Холмі, столиці Волинсько-Галицького князівства, де прославилась багатьма чудесами. Чудотворення фіксувалися й надалі, аж до нашого часу. Зберігається в Музеї волинської ікони.

Ольга ВЕРЕМЧУК

СВЯТИНИ ВОЛИНИ

МОЛИЛИСЯ ЗА МИР ПІД ЧАС ОСОБЛИВОГО БОГОСЛУЖІННЯ

На Успіння Пресвятої Богородиці у Свято-Миколаївському чоловічому монастирі, що в с. Жидичин Ківерецького деканату, відправили єрусалимську ранню з чином погребіння плащаниці Діви Марії.

Торжество, в якому 28 серпня взяли участь багато священнослужителів і мирян, очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Із владикою у храмі Святителя Миколая Чудотворця служили: декан монастирів і намісник жидичинської обителі архимандрит Константин (Марченко), інше духовенство нашої та Рівненської єпархій.

Під час відправи посилено молилися за воїнів і нашу перемогу над загарбником.

Отець Константин у слові зазначив: через випробування, котрі нам посилає Господь, Він хоче нас навчити цінувати те, що маємо. Свою хресну дорогу ми пройдемо з гідністю, але для цього потрібно мати ще внутрішню віру і силу. На завершення подякував усім присутнім за розділену радість на тій землі, де більше тисячі років лунає монаша молитва.

У давні часи єрусалимська рання із чином погребіння плащаниці Пречистої Діви Марії була поширена, проте з часом її призабули, а з XIX ст. почали відроджувати в православних обителях. Це особливе богослужіння звершують так, як у Страсну суботу на утрени, коли відправляється чин

погребіння плащаниці Ісуса Христа. Зазвичай його служать увечері на Успіння або після, у найближчу неділю.

За Священним Переданням, у день кончини Пресвятої Богородиці всі апостоли, окрім Фоми, дивним чином зібралися в Єрусалимі, щоби попрощатися з Нею. Після успіння Діви вони перенесли її тіло до Гефсиманії, три дні перебували біля нього, співаючи псалми. Коли прибув

Фома, виявилось, що тіло Богоматері не залишилось у гробі.

Віруємо, що з переходом у Царство Небесне Вона отримала особливу силу заступництва за нас. Тому й богослужіння, присвячене цій події, пронизано не сумом, а хвалою Матінці Божій.

Оксана КАРНКОВСЬКА

У РЖИЩЕВІ ЗАМИРОТОЧИЛА ПЛАЩАНИЦЯ БОГОМАТЕРІ

10 вересня у храмі Зачаття праведною Анною Пресвятої Богородиці цього села Горохівського деканату помітили срібні краплі на плащаниці Діви Марії.

Парафіяни виявили це, коли прийшли прибрати Божий дім перед відprawою. Як розповів настоятель громади протоієрей Роман Грінка, він повідомив про це митрополитові Луцькому і Волинському Михаїлові. Потім відслужили молебень з акафістом, а плащаницю перенесли до вітваря і накрили склом, як благословив архієрей.

Нагадаємо, парафія у Ржищеві цього літа вийшла з-під юрисдикції Московського патріархату і возз'єдналася з Православною церквою України.

Мироточивість як чудесне явище відоме з перших років християнства. Численні факти мироточення мощей святих та ікон підтверджено протягом усієї історії Церкви. Науковці не можуть пояснити це диво, так само, як і час, місце, образ, який проявляє це чудо. Але дослідники та священники сходяться на думці, що таке явище виникає не просто так, а як певна пересторога. Разом з тим, вважається, що мироточення – гарний знак. Бо коли ікона кровоточить, то провіщає біду, а мироточить – на добро і підтримку.

Ольга ВЕРЕМЧУК

ЛУЦЬК: УЩАНОВАНО ПОКРОВИТЕЛЬКУ РЯТІВНИКІВ

Митрополит Михаїл очолив богослужіння з нагоди 10-річчя каплиці ДСНС, престольного свята й Дня рятівника.

У невеликому храмі на честь Ікони Божої Матері «Неопалима Купина», що на території пожежно-рятувальної частини № 25 в Луцьку (вул. Грибоєдова, 1), 17 вересня відправили Божественну літургію. Разом із владикою возносили молитви: міський декан протоієрей Михаїло Онищук, настоятель священник Віталій Ващук, інші панотці нашої та Рівненської єпархій.

Виголошуючи проповідь, архієпископ привітав громаду зі святом і зазначив, що найбільші проблеми людства – безпека та економіка – сьогодні такі ж, як і 600 літ тому, коли проходив у Луцьку з'їзд монархів. Нічого відтоді не змінилось. Закінчиться війна, ми переможемо – і вони знову будуть. Гарантами нашої безпеки є рятувальники. Їхні функції тепер значно розширилися. У воєнний час надзвичайною ситуацією може бути надання медичної допомоги, розмінування територій, когось витягнути, підняти тощо. І потрібно

молитися не тільки за сміливі, безстрашні вчинки рятувальників-пожежників, але й за їхні родини, які разом розділяють труднощі.

Церковними відзнаками, архієрейськими благословеннями грамотами нагороджено начальника Державної служби надзвичайних ситуацій у Волинській області генерала Володимира Грушовінчука, інших активних парафіян.

А напередодні, 16 вересня, керуючий єпархією з духовенством кафедрального собору привітали працівників ДСНС із професійним святом. Урочистості проходили на по дворі поруч із храмом.

«Сьогодні звучать слова подяки за ваш поклик, «допомогти, врятувати і захистити», – наголосив архієрей у вітальному слові. Після молитви за вогнеборців владику окропив присутніх освяченою водою.

Божий дім тут засновано 2010 року. 17 вересня 2012-го відбулося перше богослужіння у новозведеній церкві, а через тиждень митрополит освятив її. З тих пір вона поступово розширюється.

Ікона «Неопалима Купина» вшановується православними християнами як образ Богородиці – Покровительки пожежних і рятувальників. Перед ним молитовно зивають захистити від пожежі й блискавки, зцілити від полум'я пристрастей, від хвороб, які супроводжуються гарячкою.

В ОЩЕВІ ОСВЯТИЛИ НОВИЙ ПРЕСТІЛ

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл очолив відправу в храмі Воздвиження хреста Господнього цього села Горохівського деканату (Луцький р-н).

Візит проходив 18 вересня, в 14-ту неділю після П'ятдесятниці. Перед Божественною літургією владику звершив чин освячення нового престолу, оскільки попередній став ветхим. Разом із високопреосвященим цього дня молилися настоятель священник Тарас Сидорук та інше духовенство.

У слові владику зазначив: коли ми приходимо до храму, під час сповіді розповідаємо Богові про своє життя, нічого не приховуючи. Часто нам не вистачає дитячої щирості та простоти. Лукавий усіяко намагається перешкодити цьому.

Потрібно піклуватися про дітей – не балувати, а виховувати з позиції любові. Дитина сама визначить свій шлях, їй варто лише допомогти. Архієрей радить обирати імена своїм дітям зі свого роду – в пам'ять прародичів.

Під час богослужіння вручено церковні відзнаки активним членам православної громади.

Цього дня церква збагатилася цінним подарунком. Копію чудотворного образу Божої Матері Пільганівської подарував син парафіянки Сергій на знак подяки за постійні молитви за нього. Добродичинець проживає в с. Промінь (історична назва Пільганів) Луцького районного деканату.

Раніше на місці цього Божого дому стояв Богоявленський храм. У Першу світову війну, під час Брусиловського прориву, в нього попав снаряд і розбив вітварну частину. Після війни парафіяни своїми силами змогли звести лише дерев'яну

церковцю неподалік. Її освятили на честь Воздвиження хреста Господнього. Храм діяв до 60-х рр., після чого радянська влада закрила його. Протягом усього цього часу фундамент і частина стін кам'яної церкви все ще стояли. Тоді комуністи вирішили зробити тут склад. Лише в 1989 р. місцеві активісти взялися

відновлювати діяльність храму. І на руїнах колишньої кам'яної церкви замість складу розпочали відбудовувати Божий дім.

На території храму Воздвиження хреста Господнього є пам'ятний знак першим фундаторам – дворянам Сурменевим.

Оксана КАРНКОВСЬКА

ЧИ СУПЕРЕЧИТЬ МАСОВА КУЛЬТУРА ХРИСТИЯНСТВУ?

Коли йде мова про сучасну культуру, її часто описують негативно, як явище занепадницьке, де мистецтво стало широко тиражованим товаром, а його цінність визначається суто грошима. Таку культуру називають масовою, протиставляючи їй культуру народну чи традиційну, її мистецтву – мистецтво класичне, у т. ч. релігійне. Можна знайти багато критики, що популярна література чи кіно популяризують чужі християнству ідеї. Не раз відбувалися спроби створити «християнські блокбастери», проте їхній успіх якщо був, то дуже нетривалий. Наприклад, у середині ХХ ст. з-поміж успішних американських фільмів існувало чимало «пеплумів» – кінокартин на тему стародавнього світу, зокрема на біблійні сюжети. Та чи дійсно масова культура відторгає християнство?

Хибне уявлення, нібито християнське мистецтво – це обов'язково щось підкорене єдиному строгому канону. Римська імперія, в якій воно зросло, була наповнена безліччю культур і релігій, що зумовило численні залицення, котрі були призначені унаочнити християнські ідеї. Так, уявлення про загробне життя, кінець світу не були суто християнськими (були менш виразно присутні раніше в греків чи зороастрійців). Характерні символи добра і зла, як-от диявольські роги чи янгольські крила, – взято від язичницьких персонажів – сатирів і духів геніїв. Але ці залицення зумовили легшу наочність, а тому зрозумілість християнства, чим зумовлене його стрімке поширення далеко за межі Римської імперії, яка останні століття свого існування була християнською державою. Тому можна стверджувати, що саме християнство породило першу «культуру для мас» – єдину за ідейною основою, проте різноманітну за вираженнями (яка ще не була масовою в сучасному сенсі).

Однак твори теперішньої масової культури відрізняються від творів класичного мистецтва масовим тиражем. Вони не можуть бути унікальними, а тому й доступ до них простіший. Маскульт зазвичай можна споживати навіть не виходячи з дому – через телевізор чи смартфон. Не дарма про класичні картини й скульптури, що зберігаються в музеях або святинях, часто кажуть, що вони мають «дух» – виділяються з буденності своєю унікальністю, засвідченням особливої майстерності автора чи стосунком до важливих подій і перебувають під постійною загрозою бути втраченими.

Про популярну літературу, кіно чи музику абсурдно казати, що вони унікальні: їхніх копій безліч. Разом з тим Біблія чи найдешевші іконки, роздруковані на картоні, попри великий тираж не перестають бути священними. Отже, справа не в тиражі, а в тому, чи забезпечує кожен примірник відчуття контакту з позалюдським. Релігійні символи можуть

його забезпечити, тоді як масова культура міцно зосереджена на самій людині, вона – про людей і для людей.

Популярні фільми, серіали, відеоігри, рідше літературу широко критикують за зображення негативу: бійок, убивств, руйнувань, несправедливості. Людей, природно, більше цікавлять порушення звичайного укладу життя, коли щось відбувається всупереч очікуванням. Ми підсвідомо шукаємо в усьому незвичайному користь: нові блага чи уникнення неприємностей. Із цієї причини умовний фільм жахів або яскрава політична утопія більше привертає увагу, ніж картинка про чийсь успіх в повсякденному мирному житті. Звідси ж численні «гучні» заголовки новин, що заманюють читачів словами, як-от «шок, паніка, катастрофа».

Парадоксально, що негативні персонажі нерідко популярніші за своїх суперників. Іноді це трактують як симпатії в бік диявола. Так стається, оскільки нам, недосконалим людям, привабливіші персонажі, що також є недосконалими, проте мають перспективи розвитку. Один з найупізнаваніших і найпопулярніших персонажів масової культури лиходій Дарт Вейдер із «Зоряних воєн» – це чоловік, який піддався гордині, став на служіння відвертому злу задля помсти, але врешті-решт розкався і став рятівником. Те саме можна сказати і про більш позитивних персонажів. Зазвичай вони, як і казкові герої, діють наперекір правилам, але приходять до «вічних цінностей»: сімейної єдності, справедливості, миру. Тобто вони швидше блудний син, аніж бунтівний Люцифер.

Сучасна культура проте тяжіє до видовищ, вона немислима без прикрашень, спецефектів, причому якомога реалістичніших, на відміну від стилізації релігійного мистецтва. Тому такі її дослідники, як французький культуролог Жан Бодріяр, писали, що в сучасності вигадки, ілюзії цінуються більше за справжні речі. Замість удосконалювати світ і самих себе, люди вдосконалюють їхню картинку.

татам і благословити їх на успішну роботу задля блага нашої області. Мені не хочеться, аби церква була замішана у війні, у колаборації».

У Луцьку вшанували пам'ять загиблих журналістів

Перед черговою річницею вбивства українського громадського діяча й опозиційного журналіста Георгія Гонгадзе відправлено за упокійну літію.

Богослужіння відбулося 16 вересня в кафедральному соборі Святої Трійці за почином обласної організації Національної спілки журналістів України. Відправу провів голова інформаційно-видавничого центру епархії протоієрей Віталій Собко.

Молилися за упокій душі, насамперед, убитого 17 вересня 2000 р. Георгія Гонгадзе. Окрім тих, кого позбавили життя за професійну діяльність, пом'янули всіх волинян цього фаху, які відійшли у вічність.

У слові душпастир зазначив, що ми тепер часто молимося за воїнів. Але є ще й інший фронт – інформаційний, на якому бійці – трудівники пера. Цей фронт відкрився раніше 2014 року, й саме ним Росія розпочала свою агресію.

Від журналістів, які ревно й добросовісно виконують свої обов'язки, ми дізнаємося правду. Це дуже важливо, адже правда буде здорове суспільство.

День пам'яті українських журналістів, установлений 2007 р., відзначають третьою п'ятниці вересня. За даними Національної

Християнство як одна з головних світових релігій зазнає того самого, що й інші релігії: «розбирається» мистецтвом на персонажів, образи, сюжети, з яких авторами обираються найбільш вражаючі. Вони тасуються, сполучаються між собою, утворюючи таку собі поживну суміш, приємну для широкого загалу (десятків і сотень мільйонів людей). Персонажі, як-от Супермен, запозичують біографію Христа – він єдиний виживає в «побитті немовлят», жертовно помирає та воскресає, рятуючи людство. В японських коміксах або в анімації християнське мистецтво часто слугує засобом створення атмосфери таємничості, трижовної уроцистості, оскільки в японській культурі воно – екзотика. А вигляд старозаповітних янголів присвоюється різним могутнім і таємничим (але не обов'язково добрим) силам.

Яскравий приклад – аніме «Євангеліон», переповнене символікою юдаїзму та християнства, головне призначення якої – створити невідповідність, дискомфорт, передати почуття персонажів від власних психологічних проблем.

Та важливо розуміти, що запозичення мають мету догодити якомога більшій аудиторії. В таких сюжетах і персонажах люди різних культур, віросповідань легше можуть знайти щось близьке, а отже – будуть охочі заплатити гроші за твір із ними. Можна сказати, що маскульт експлуатує марнославство, даючи людям задоволення від споглядання самих себе на широкому екрані. Використовує ті ідеї, що найлегше поєднуються з іншими, не потребують особливих знань і міркувань для розуміння. Масова культура дуже залежна від смаків натовпу, який готовий за твори цієї культури платити.

Існує ж насправді немало популярних творів, де християнські ідеї більш виразні. Так, Клайв Льюїс, пишучи свої «Хроніки Нарнії», зобразив через історію вигаданого світу «Біблію в мініатюрі», де, наприклад, в особі чарівного лева Аслана чітко видно постать Ісуса Христа. Джон Толкін, автор знаменитого «Володаря перснів», пишучи про вигадану

спілку журналістів, у 2022 році з першого дня повномасштабного російського вторгнення загинули 39 працівників цієї професії.

«Елеос-Волинь»: акція на підтримку полоненої Мар'яни Мамонової

Доброчинний захід «Народжуй вільно!» провела ГО «Елеос-Волинь» (керівник – протоієрей Петро Стеблина) на підтримку жінок, які перебувають у російському полоні.

17 вересня учасники (а це жінки при надії) у ресторації «Корона Вітовта», що в Луцьку, взяли участь у флешмобі, під час якого розгорнули плакати з гаслами на підтримку вагітної Мар'яни. Такі зібрання пройшли в інших містах України і за кордоном.

Мар'яна Мамонова закінчила Київську військово-медичну академію. За розподіленням направлена у 36-ту окрему бригаду морської піхоти 501-го батальйону в Бердянську. До 24 лютого перебувала в госпітальях, а з початком повномасштабного вторгнення – у Маріуполі, де на початку квітня потрапила в полон.

Згодом М. Мамонову звільнено, у Волинському обласному перинатальному центрі вона родила дівчинку.

Душпастир про капеланство: це новий запит суспільства

Військовий священник протоієрей Юрій Близнюк розповів інтернет-виданню amyinform.com.ua про особливості цього служіння.

Отець Юрій зазначив, що потреба в духовній підтримці воїнів виникла в 2014 році.

Тоді почалося формування капеланства, як у країнах НАТО. Спочатку духовенство їздило на ротатії волонтерами. Все базувалося на особистих зв'язках із командуванням.

Пізніше було створено Синодальне управління військового духовенства. Капелани, до речі, займалися не лише духовною підтримкою, а й допомагали з гуманітарною. Сьогодні, після повномасштабного вторгнення, запит на капеланів зріс, і священники не можуть забезпечити усі. Проте вони більш до цього готові, ніж 8 років тому.

Душпастир ніколи не залишався осторонь патріотичних процесів в Україні. В усі часи був дотичний до виховання молоді як капелан вишкільних таборів, патріотичних організацій тощо.

Упокоїлись Віталій Котельніков та Олексій Мельничук

У кафедральному соборі Святої Трійці відбувся похорон двох воїнів. Богослужіння очолив декан протоієрей Микола Нецькар 18 вересня.

У скорботному слові душпастир наголосив, що ми всі поділяємо біль втрати найкращих синів і дочок України. По всій державі приспускають знамена із чорною стрічкою. Але це не означає, що ми повинні «опустити руки» та зневіритися. Навпаки, повинні продовжувати їхню справу, аби пам'ять про їх подвиги жила. «Ми будемо за них молитися, їм дякувати і пам'ятати», – сказав о. Микола. Ми допомагатимемо

Арсен ГРЕБЕНЮК,
культуролог, кандидат
філософських наук

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на с. 2, 3

Найвищий представницький орган області вимагає: прийняти Закон про заборону діяльності Московського патріархату в Україні, ініціювати розслідування діяльності УПЦ (МП), що містить ознаки колабораціонізму та спрямована проти основ національної безпеки України, притягнути винних осіб до кримінальної відповідальності, накладити санкції на цю юрисдикцію за межами РФ (у тому числі в Україні), повернути українському народові такі святині, як Києво-Печерська, Почаївська, а також Святогірська лаври.

Начальникові обласної військової адміністрації Юрієві Погуляйку висловлено вимогу негайно скасувати в установленому законодавством порядку статуту та державну реєстрацію релігійних громад УПЦ (МП) на території області.

Вірян Московського патріархату обирає закляка відкинути непорозуміння та сумніви, розірвати будь-які зв'язки з РПЦ, що дасть змогу православній спільноті збудувати єдину незалежну українську церкву.

У засіданні взяв участь митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Після позитивного голосування владиці надали слово, в якому він зазначив: «Церква завжди поза політикою. Але наші спільні інтереси – аби люди були щасливі під мирним небом, щоб наша армія перемогла. Одна зі складових нашого життя – духовне життя... Мені залишається тільки одне: подякувати депу-

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на с. 2, 3, 5, 6

тим, хто зараз продовжує боронити нашу землю.

Олексій Мельничук народився 24 червня 1980 року. 27 лютого призваний на службу за мобілізацією у складі військової частини на посаду стрільця.

Віталій Котельников народився 10 вересня 1969 року. Також 27 лютого мобілізований на таку ж посаду.

Загинули обоє військовослужбовців під час виконання бойового завдання 10 вересня в районі населеного пункту Мале Веселе Харківської області.

Попрощалися з колишнім ректором ВДУ Іваном Олексеюком

Чин похорону звершив 18 вересня протоієрей Ярослав Черенюк у храмі Воскресіння Господнього міського кладовища поблизу с. Гаразджа.

Іван Дмитрович Олексюк – видатний науковець, талановитий педагог, ректор Волинського національного (тоді – державного) університету ім. Лесі Українки в 1995–2005 рр.

Народився 13 червня 1940 р. в с. Верховина на Холмщині. Закінчивши Ужгородський університет, працював на викладацьких посадах. За його ініціативи в 1993 р. створено хімічний факультет ВДУ. В числі нагородченого – ордени Ярослава Мудрого, Христа Спасителя, Архистратига Михаїла.

Коли група працівників університету виступила з пропозицією створити вузівський храм, Іван Дмитрович схвалив її та надавав усю можливу допомогу, тож його ім'я серед фундаторів церкви Софії – Премудрості Божої.

Помер І. Д. Олексюк 16 вересня. Похоронили на міському цвинтарі біля с. Гаразджа.

Висловлюємо щирі співчуття рідним і близьким Івана Дмитровича. Нехай Господь прийме душу його в Свої оселі.

Інформаційна служба єпархії

ТОЧКА ЗОРУ

БУДЕМО НЕЗДОЛАННИМИ, КОЛИ СТАНЕМО ЄДИНИМИ

Про потребу заборони російської церкви в Україні та інше, що турбує мирян, говорив митрополит Луцький і Волинський Михаїл у телепередачі «Духовна абетка» на «12 каналі».

Під час повномасштабного вторгнення багато обласних, а також міських, сільських територіальних громад звертаються до Верховної Ради України з проханням заборонити діяльність Московського патріархату. Таке рішення є правильним, каже високопреосвященний, і його потрібно підтримати, зокрема, й депутатам Волинської обласної ради. Це голос і аргумент для ухвалення ВРУ відповідного рішення.

Діяльність колаборантів і прихильників «руського міра» в Україні має бути заборонено. Хто ще не засудив їхні дії, той прихильник російської церкви, а хто визнає свої помилки, має шукати шляхи до возз'єднання.

Дехто стверджує, що питання церкви зараз не варто зачіпати, бо йде війна. Це хибна думка. Саме зараз воно на часі. Адже йде війна не лише із загарбниками на сході й півдні нашої Батьківщини, а й за душі людей на всій її території. А об'єднавши церкву, матимем один дух. І тоді держава й суспільство будуть нездоланими, зазначив архієрей.

Владика Михаїл радіє кожній громаді, яка виходить з московського ярма і об'єднується з Православною церквою України.

Високопреосвященний зазначив, що побожний український люд звик на слово вірити своїм душпастирям. Але деякі ба т ю ш к и УПЦ (МП), з а л и ш а ю ч и с ь у с ф е р і москвофільного впливу, впроваджують у свідомість своїх прихожан ідеї «руського міра». Маніпуляції вірою бувають настільки сильними, що чималі маси, незалежно від освіченості, втрачають здатність нормально мислити (як то кажуть, стають очманілими, чумними). Тому є тільки один правильний шлях – возз'єднання.

«Усі три православні гілки, які існують на території України, мають об'єднатися й обрати Патріарха Київського і всієї Русі. Вихід із ситуації – одна держава, одна українська влада, одна українська церква зі своїм предстоятеlem на чолі», – стверджує керуючий єпархією. Далі він уточнив: ідеться про необхідність

возз'єднання трьох гілок християнства, що мають основу у Володимирі Христіані Русі: Православної церкви України, УПЦ (МП) та греко-католиків.

Архієрей мав на увазі, що перші дві вже частково злилися на Об'єднавчому соборі 2019 року й нині триває входження МП до ПЦУ на рівні громад. Проте значно краще, якщо це станеться на рівні всієї юрисдикції, як і передбачалося на Соборі.

Що ж означає возз'єднання з нами греко-католиків (які в літургійних текстах теж іменують себе православними)? В ідеалі – скасування Берестейської унії 1596 року, за якою частина Київської митрополії Вселенського патріархату стала підлягати Папі Римському (тепер це УГКЦ), та Ужгородської унії 1646 року для Мукачівської єпархії (вона не входить до УГКЦ). Скасування цих уній означало

б і повернення українських католиків східного обряду на православне вічення.

Зрозуміло, що такий шлях потребує багатьох старань, але «всі, хто пропонує інші ідеї, хочуть розколоти Україну та знищити її», – переконаний митрополит Михаїл.

А тим часом 21 серпня у Києво-Печерській лаврі відбулася подія, яка привернула увагу духовенства, депутатів, журналістів, мирян: із полоненими російськими солдатами зустрічався очільник УПЦ (МП) митрополит Онуфрій.

Владика Михаїл, пригадуючи про становлення української церкви, зауважив, що ті ієрархи, які раніше залежали від Росії, залежні й зараз. Ось і цей архієрей МП того дня не засудив агресію й ідеологію «руського міра», яку скеровано на ліквідацію України, не засудив очільника РПЦ Кирила, дії російської армії, а натомість пригрозив полоненим російським солдатам, що вбивали українців, солодощами.

Для МП важливо зберегти в Україні політичний вплив, аби підірвати основи незалежності й працювати на знищення нашої держави. Вони сіють це зло і задурманюють людей, каже митрополит.

Цей та всі інші випуски програми «Духовна абетка» дивіться на сайті єпархії, у розділі «Відео».

Оксана КАРНКОВСЬКА,

Віктор ГРЕБЕНЮК

ЕПАРХІАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

4 листопада

День освяти храму: 10 років тому, 2012-го, – церква Почаївської ікони Божої Матері в с. Клубочин Цуманського деканату.

7 листопада

День заснування храму: 20 років тому, 2002-го, – церква Великомученика Димитрія Солунського в с. Знамирівка Цуманського деканату.

10 листопада

День освяти храму: 30 років тому, 1992-го, – церква Великомучениці Параскеви-П'ятниці в с. Чаруків Луцького районного деканату.

День народження: 40 років тому, 1982-го, – священник Валерій Братунь, настоятель парафії Святителя Миколая Чудотворця

в с. Колодяжне та Апостола Йоана Богослова в с. Будище Ковельського деканату.

11 листопада

День висвяти: 15 років тому, 2007-го, – священник Іван Заторський, настоятель парафії Воздвиження хреста Господнього в селах Покащів, Одереди Ківерецького деканату.

14 листопада

День освяти храму: 25 років тому, 1997-го, – церква Безсрібників і чудотворців Косми і Даміана в с. Холоневичі Цуманського деканату.

18 листопада

День заснування храму: 10 років тому, 2012-го, – церква Архистратига Михаїла в с. Підгайці Луцького районного деканату.

25 листопада

День заснування храму: 15 років тому, 2007-го, – церква Великомученика і цілителя Пантелеймона в Люблинці Ковельського дек.

День освяти храму: 15 років тому, 2007-го, – церква Архистратига Михаїла в с. Воля-Ковельська Ковельського деканату;

10 років тому, 2012-го, – церква Апостола Филипа у Луцьку.

26 листопада

День освяти храму: 10 років тому, 2012-го, – церква Святителя Йоана Золотоустого у Луцьку.

День народження: 45 років тому, 1977-го, – священник Михайло Стрільчук, настоятель парафії Благочинних князів страсотерпців Бориса і Гліба в с. Шкльинь Горохівського деканату.

30 листопада

День висвяти: 25 років тому, 1997-го, – протоієрей Борис Григлевич, настоятель парафії Преображення Господнього у Луцьку.

Щиросердечно вітаємо вас із ювілеями, боголюб'язні отці, браття і сестри! Хай Господь благословляє усіх вас на многії і благії літа!

Інформаційно-видавничий центр єпархії буде вдячний за повідомлення про помилки чи недодрацювання в цій рубриці газети, а також у календарному розділі сайту pravoslavivolydni.org.ua. Ще краще звертатися за кілька місяців до ювілею і переконатися, що все гаразд.

ПАЛОМНИЦТВА

15 жовтня – до святинь Рівенщини: Свято-Воскресенський монастир на Повстанських Могилах (с. Мости, урочище Гурби), монастир у Дермані (п'ять чудотворних ікон і цілюще джерело) – собор в Острозі (мироточива ікона) – монастир у Межирічі (чудотворна ікона) – джерело Св. Миколая в Гільчі – монастир у Городку (чудотворна ікона, частинка гробу Пресвятої Богородиці). Виїзд о 6.30. Повернення – о 22.00. Пожертва 450 грн.

16 жовтня – до Зарваниці. Виїзд о 7.30. Повернення – о 22.00. Пожертва 500 грн.

Необхідно мати посуд для освяченої води та одяг для занурення (за бажанням).

22–23 жовтня – до святинь Польщі: Ченстохова, Краків. Зголошуватися не пізніше ніж за п'ять днів. Пожертва 120 євро.

29 жовтня – на літургію в жіночий монастир Покрови Пресвятої Богородиці в с. Тростанець Ківерецького деканату. Виїзд о 8.00. Пожертва 150 грн.

30 жовтня – до Маняви: скит – джерело «Сльоза Божої Матері» – водоспад Святого Духа – джерело Святого Духа. Виїзд о 05.00. Повернення – о 23.30. Пожертва 750 грн.

6 листопада – до святинь Володимира: собор і монастир Різдва Христового – Юрківська церква – Василівська церква – Успенський собор – Зимнівський монастир. Виїзд о 7.00. Повернення – о 19.00. Пожертва 300 грн.

10–17 листопада – до Святої Землі (проща «Дорогою Ісуса Христа»): Хайфа – долина Армагеддон – Назарет – Кана Галілейська – гора Фавор – бібліяна Галілея – Ярденіт – гора Сіон – Ейн-Карем – Віфлеєм – Єрусалим – Віфанія – Юдейська пустеля – Єрихон – Мертве море – Лідда

– Кумран. Зголошуватися не пізніше ніж за два тижні.

Реєстрація – не пізніше як за день до початку прощі (якщо не зазначено інше). Виїзд на всі богомілля – від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Докладніша інформація та реєстрація – у паломницькому центрі єпархії «Україна» (керівник Лариса Савчук) за тел. (050) 812-09-79.

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку.

СЛОВО ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ УКРАЇНИ – НА ВОЛИНІ

ЧИТАЙТЕ
Різноманітна духовна література: запитуйте у храмах, книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: Луцьк, просп. Волі, 2 (навпроти ЦУМу, біля обласної юнацької бібліотеки). Розпорядок роботи: будні – 9.30 – 19 год.; свята, суботи й неділі – 10–17 год.

ДИВІТЬСЯ
Передача «Духовна абетка»: середа – 20.00. «12 канал»

СЛУХАЙТЕ
Передача «Благо»: неділя: – 6.30; FM-радіостанція «Сім'я і дім» (102,4 МГц).

ЧИТАЙТЕ, ДИВІТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ
Сайт pravoslavivolydni.org.ua – історія, устрій єпархії, святині, персоналії, документи, новини, фото, газета, книги, аудіо, передруку.

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину Помісню Українську Православну Церкву!

Свідчення про державну реєстрацію: ВЛ №219 від 03. 08. 2004 р. Засновник і видавець – Управління Волинської єпархії Православної церкви України (Волинська духовна консисторія)

Віддруковано у ФОП Борсук Л. П., м. Луцьк, пр. Волі, 27. Тел. (0332) 71-03-01, ел. пошта: poligraf_tip_lutsk@ukr.net. Зам. № 2755 Наклад 1280 пр. Передплатний індекс: 91241.

РЕДАКЦІЯ

Віталій КЛИМЧУК (головний редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоієрей Віталій СОБКО, Арсен ГРЕБЕНЮК (верстка)

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове. Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім. Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСИСТОРІЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1. volynkonsistoria@ukr.net
Час роботи: понеділок-п'ятниця (крім святкових днів), 10:00-16:00, обідня перерва – 13:00-14:00

КЕРУЮЧИЙ ЕПАРХІЄЮ

Митрополит Луцький і Волинський МИХАІЛ. Тел. (0332) 72-44-64

КАНЦЕЛЯРІЯ

Канцлер - протоієрей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Віцеканцлер - протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ. Тел. (0332) 72-44-64

ІНФОРМАЦІЙНО-ВИДАВНИЧИЙ ЦЕНТР

Тел. (0332) 72-21-82 Голова центру - протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність єпархії) info@pravoslavivolydni.org.ua info@pravoslavivolydni.org.ua
Пресслужба (співпраця зі ЗМІ) – пресекретар протоієрей Віталій СОБКО. pres-služba@ukr.net

Газета «Волинські єпархіяльні відомості». hazeta.vyev@gmail.com
Телестудія «Собор» – головний редактор диакон Сергій ПАНАЩУК

Радіостудія «Благо» – головний редактор протоієрей Віктор ПУШКО. blago@ukr.net

Видавничий відділ і книгарня-бібліотека «Ключі» – завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО. Тел. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97 kljuchi@ukr.net

КАПЕЛАНСЬКА СЛУЖБА

Старший капелан – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ

ПЕНІТЕНЦІАРНА СЛУЖБА

Голова – протоієрей Андрій МОВЧАНЮК. Тел. (050) 661-12-46, garasd100@gmail.com

ПАЛОМНИЦЬКИЙ ЦЕНТР «УКРАЇНА»

Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, (050) 812-09-79

ВІДДІЛ У СПРАВАХ ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ

Голова – протоієрей Юрій БЛИЗНЮК. Тел. (095) 538-05-87

УПОВНОВАЖЕНИЙ ЕПАРХІЇ У СПРАВАХ СІМ'І

протоієрей Василь КЛОЧАК. Тел. (066) 571-75-27

ВІДДІЛ З ПИТАНЬ ЗДОРОВ'Я ТА ПАСТИРСЬКОЇ ОПІКИ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДІВ

Голова – протоієрей Назар БАБІЙ. Тел. (066) 215-84-27

ВІДДІЛ ЕКОЛОГІЇ ТА ЗАХИСТУ ДОВКІЛЛЯ

Голова – ігумен Никодим (СМІЛИЙ). Тел. (068) 698-64-10

ТРОСТЯНЕЦЬКА ОБИТЕЛЬ: ОСВЯЧЕНО ХРАМ, ЗАСНОВАНО СКИТ

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл освятив церкву на честь Жінок-мироносиць на території Свято-Покровського жіночого монастиря в с. Тростянець Ківерецького деканату (Луцький р-н).

21 серпня, в 10-ту неділю після П'ятдесятниці, під час освячення Божого дому та літургії з високопреосвященним, зокрема, молилися: благочинний монастиря єпархії архімандрит Константин (Марченко), ківерецький декан протоієрей Іван Семенюк, інше духовенство, намісниця обители ігуменя Галина (Стець).

У проповіді владика зазначив, що молитва за воїнів спонукала нас відкрити на цьому місці жіночий монастир. У сьогоднішній ситуації Господь і випробує, і водночас милує нас. Ми молимося за мирне небо, за приборкання ворогів. У життєвих справах владика радить покладатися тільки на Господа, а монахи моляться безперестанно. Адже «що у молитві попросите, віруйте і дасться вам» (Мф. 21:22).

Відбулася традиційна хресна хода навколо храму, а також молитва перед чудотворною Тростянецькою іконою Божої Матері, яка зберігається в парафіяльній церкві Святої Трійці.

Привітали присутніх гарних виступом вихованці недільної школи храму Ікони Волинської Богоматері с. Богушівка Луцького районного деканату.

Свято-Покровський жіночий монастир у Тростянці створено у травні 2017 р. рішенням Священного синоду. З благословіння митрополита Михаїла його очолила ігуменя Марія (Ігнатенко), яка раніше була намісницею обители у Володимирі-Волинському.

Із 27 травня 2017 р. розпочалися постійні богослужіння за участю монахинь. Пізніше Управління єпархії придбало біля церкви ділянку зі старою хатою для проживання черниць.

У серпні 2019 р. керуючий єпархією відправив чин заснування храму Жінок-мироносиць та поставлення хреста, освятив наріжний камінь майбутньої будівлі монастиря. Тоді матінка Марія говорила: тут має бути домовий храм, келії, приміщення для паломників і господарські споруди. Церковця була мрією ігумені, яка після важкої хвороби відійшла до Бога 6 жовтня минулого року.

З історією села і, зокрема, Тростянецькою Одигітрією тісно пов'язане подружжя Арсена і Ніни Річинських, які вінчалися в Тростянці і проживали тут до 1922 р. А. Річинський (1892–1956 рр.) – лікар, священник, композитор, громадський, політичний і церковний діяч, який боровся за становлення Автокефальної православної церкви на Волині. Його дружина організувала філію «Союзу українок». У 2009 р. Арсена Річинського причислено до лику святих сповідників.

За кільканадцять днів у Тростянці заснували скит Преподобного Симеона Стовпника. Скит – це чернече житло віддалік од монастиря для більш усамітненого проживання.

Торжество відбулося з благословіння митрополита Михаїла 14 вересня, в день ушанування цього Божого угодника і в церковне новоліття. Божественну літургію у храмі Жінок-мироносиць очолив канцлер єпархії протоієрей Микола Цап. Разом із душпастирем молитви возносили: архімандрит Константин (Марченко), намісники й намісниця волинських обителей, ієромонах Агапіт (Гут), інше духовенство – нашої та Івано-Франківської єпархій.

У вітальному слові о. Микола розповідав про подвижницьке життя св. Симеона.

Потому відбувся хресний хід туди, де постане скит (вул. Вишнева, 34, колишня молочарня). Тут отці звершили чин освячення хреста. За повідомленням о. Агапіта, насельника скиту, ближчим часом на цьому місці будуватимуть невеликий храм.

Оксана КАРНКОВСЬКА

30 РОКІВ ТОМУ ЗАСНУВАЛИ ПАРАФІЮ В ГАРАЗДЖІ

28 серпня, в день Успіння Пресвятої Богородиці, однією парафією с. Гаразджа Луцького районного деканату відзначала не лише престольне свято, а й подвійний ювілей: 30-ліття заснування громади і 15-річчя освячення храму.

Богослужіння очолив благочинний Успенського округу й настоятель протоієрей Андрій Мовчанюк. Із ним служили: луцький міський декан протоієрей Михайло Онищук, який був першим настоятелем цієї церкви, декан Йоано-Богословського округу протоієрей Валерій Владика, інше духовенство.

Вихованці недільної школи підготували виступи, привітали зі святом.

Торжество стало приводом для благодійності: на території храму діяв добродійний ярмарок. Волонтери й активні парафіяни продавали солодощі, виготовлені власноруч, пригощали козацьким кулешем. Вдалося зібрати понад 20 тис. гривень, які передали на потреби ЗСУ.

На зовнішній стіні Божого дому розмістили виставку робіт Руслана Кашаюка, ветерана АТО, айдарівця, волонтера. Переважно це портрети його побратимів, частина з яких поклала своє життя на вівтар нашої свободи. Тож під час традиційної хресної ходи навколо храму священнослужителі зупинилися і відправили панахиду по всіх спочилих воїнах.

Ольга ВЕРЕМЧУК

РАДИМО ПРИДБАТИ

Є АДАПТОВАНА ВЕРСІЯ «ДІАНЬ НЕБОЖИТЕЛІВ»

Літредактор інформаційно-видавничого центру єпархії Віктор Гребенюк, який під псевдонімом Брат Віктор у 2011 р. видав епічну містерію «Діання небожителів», опублікував її адаптоване електронне видання.

У книзі розповідається, як наш сучасник був перенесений «в інший світ», де перед ним у своєрідному театрі не актори, а справжні діячі представили низку п'єс з історії церкви. Червоною ниткою проходить думка про особливу місію Русі-України.

Навіщо потрібна адаптована версія? Хоча книга удостоїлась міжнародних відзнак, її досліджують учені, є переклади на іноземні мови, радіовистави, та критики й читачі зазначають подекуди надмірну ускладненість твору, що заважає сприйняттю його в цілому.

Тож автор, уже під автономією, підготував, як це буває в таких випадках, інше видання. У ньому великий обсягом поетичний епос, написаний методом сюрреалізму, викладено стисло звичайною прозою (з малими віршованими вставками); важкі, «темні» місця подано просто або ж вилучено; немає й безлічі необов'язкових приміток. При цьому мовно-стилістичні й богословські особливості, політичну ідею книги збережено.

Просимо читати адаптоване видання «Діання небожителів» на сайті Волинського осередку Спільноти християнських письменників України, до якої входить Віктор Гребенюк (там розміщено й повну версію твору):

http://shpuvolyn.com.ua/chleny/grebenyuk/grebenyuk_poeziya_nebo.html

або ж на його сторінці у фейсбуці:

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100010806588476>

